

[Arbejdsministeren]

kan få bistandshjælp, får man altså ikke denne ydelse. Det var under lovforberedelsen i 1985 flertallets holdning, at den gruppe skal kunne komme på de reducerede dagpenge, fordi den i forvejen fik forbedret sin stilling. Det er stadig væk flertallets holdning, som det fremgår af lovforslaget, og derfor er der konsekvens i at fremsætte et lovforslag, som opfanger en gruppe, der efter at have valgt uddannelsesydelse eller iværksætterydelse uforudset kunne komme i en situation, hvor den var dårligere stillet, end hvis den havde valgt arbejdstilbud. Det er altså politik, når den er bedst, nemlig at forligspartier, når de finder et hul i en aftale, fejer op, men ikke benytter denne opfejning til at ændre det oprindelige princip.

For så vidt angår fru Lilli Gyldenkildes tak i relation til kommunerne vil jeg gerne sige: selv tak! Jeg mener, det er vigtigt, når der er en misforståelse eller en myte om nogle ændringer, at vi får en debat om det, og at vi i kraft af debatten her i Folketinget kan være med til at sikre, at der er viden ude i kommunerne og ude i A-kasserne om, at kommunernes muligheder altså ikke er ændret. Jeg vil, som hr. Estrup anbefaler det, bidrage til, at det bliver almindeligt kendt. Jeg har f.eks. tænkt mig – og har udkastet liggende klart til tredje behandling – at skrive et indlæg i kommunernes blad, hvor jeg præciserer, at denne myte bør aflives, for reglerne er ikke ændret, således at alle kommuner – hvoraf de fleste efter min mening ved det – ikke er i tvivl om, at de kan gøre efter 1985, som de kunne gøre før 1985.

I øvrigt har jeg forstået, at hr. Kaj Poulsen vil have fornyet udvalgsarbejde. Det kan jeg naturligvis ikke blande mig i, for det er Folketingets ret at lave forlænget udvalgsarbejde, men jeg beder om, at dette udvalgsarbejde ikke bliver brugt til forhaling. Utrolig mange af de spørgsmål, der er stillet, har intet med nærværende lovforslag at gøre. Det har med den generelle revision at gøre, og det får vi lejlighed til at drøfte senere, og jeg beder om, at man under udvalgsarbejdet ikke igen går ind i den generelle revision, således at vi meget hurtigt kan få vedtaget dette lovforslag, så de mennesker, som utilsigtet er kommet på de reducerede dagpenge, og som sidder og venter på, at lovforslaget kan blive vedtaget, kan få udbetalt deres dagpenge med tilbagevirkende kraft, så de mennesker,

som trænger til pengene, snart får dem, og at betalingen ikke bliver forhalet af Socialdemokratiet gennem en spørgeteknik. Meningen med dette her er jo, at en gruppe, der utilsigtet er kommet på reducerede dagpenge, skal have de ekstra dagpenge, og for øjeblikket er det Socialdemokratiet, der forhindrer den heri.

Kaj Poulsen (S):

Selv om ministeren synes, at han er en mægtig mand, kan jeg sige til ministeren, at Folketingets udvalg selv bestemmer, hvilke spørgsmål der skal stilles, og hvad der skal besvares for at klarlægge det, Folketinget skal tage stilling til.

Når ministeren stadig væk påstår, at det er et hul i lovgivningen, der er årsag til, at ministeren har fremsat dette forslag, vil der til tredje behandling nu blive optrykt i tillægsbetænkningen samtlige svar fra førstebehandlingen, hvoraf det fremgår, at det netop var tilsigtet, at disse personer, hvis de ikke fik job efter uddannelsen, skulle falde, mens regeringen har påstået, at når bare folk fik uddannelse, så fik de også arbejde. Virkeligheden har fuldstændig slået benene væk under regeringen, og så ønsker den ikke disse personer ud i en situation før en valgkamp, hvor det, regeringen har lovet, ikke står til troende. Derfor er der ingen dobbelthed i argumentationen. Der er derimod en dobbelhed, når ministeren taler om, at der er opstået en myte i kommunerne, som har gjort, at nogle mennesker er kommet på forlænget dagpenget – en myte, som ministeren nu vil sørge for bliver ophævet. Jamen det er præcis den mytes virkning, vi forsøger at ophæve med dette ændringsforslag, altså den myte, der gør, at 40–50 personer er kommet i klemme i systemet. Når ministeren selv siger, at det er en myte, at disse mennesker er kommet i klemme, at det skyldes en fejlfortolkning af de regler, som er udsendt, hvorfor i alverden vil ministeren så ikke være med til at fjerne denne mytes virkning for befolkningen i bare et halvt år?

Vi må altså nu konstatere, at dette her er politik, når den er værst. Regeringen ønsker ikke at ændre forholdene for de personer, der er kommet i klemme på grund af en fejlslagen arbejdsmarkedspolitik – personer, som på grund af tilfældigheder i form af ferie,